

Karanlıktan Aydınlığa Kurtuluş

– HüseyinBERFE · 20 Ağustos 2025

**Aydınlık, yalnızca Allah'ı anan
kalplerdedir. Düşerken de an
kalkarken de**

Hüseyin BERFE

...

Yürüdüüm,
Hayallerimi ayaklarım altına aldığım kaldırımlarda.
O ölümü arzuladığım gece,
Çareyi, çaresizlikte aradığım sokak aralarında.
Tektim, bendim, kendimleydim,
Bir başıma gürültülü düşüncelerimdeydim.
Yağmur yoktu, rüzgar da hatta
Sinsi bir karanlık ve kurak mi kurak duygularımdaydım.
Geçen arabaların,
Ani fren ihtimallerine bırakmak istedim kendimi,
Bir ayağım haydi diyordu, bir ayağım kal.
Ve sırtımdan beni yola doğru itekleyen,
Kocaman bir Hoşçakal.

Gölgeme bile küs olduğum anlar vardı,
İçimde çırpınan sesler boğazımı düğümlerdi.
Her nefesimde biraz daha daralırdı yüreğim,

Sanki göğsümde taş değil, bir uçurum taşımıştım. Susmak istemiştım, susamamıştım. Ağlamak istemiştım, ağlayamamıştım. Kendi kendime zincirlenmişim, Kendi kendime cellat olmuşum adeta. Çok gelgitler yaşadım, durulmak bilmeyen ömür kıyılarında, Rıhtımlarına varırdım ecel deryalarının, Hani çok değil, Anlık bir dangalaklık, Şeytansı bir cesaret, Sonrası mı, sonrası elveda. Dedim ya bir yanım haydi diyordu, bir yanım kal, Ve beni bilinmezliğe taraf itekleyen, Kocaman bir hoşçakal...

Belki uçmağa varmak üzereydım, Son bir mektup bırakacaktım geriye, Tek kelimelik, Binlerce yılgınlık dolu bir mektup, Sadece: Hoşçakal. Açtım sosyal ağı, mektubu paylaşmak için, Açar açmaz bir paylaşım çarptı gözüme: Açılan iki avuç ve üzerinde bir dua; Hz. Yunus'un pişmanlığından. Okudum, şöyle diyordu: "Lâ ilâhe illâ ente, sübhâneke, innî küntü minezzâlimîn." Okur okumaz bir ferahlık sardı yüreğimi. İsyana kapılan kalbim, artık şükreliyordu... Sonra sürdürdüm ellerimi yüzüme, Ve tek kelime döküldü dudaklarımdan: Çok şükür...

Kıssadan Hisse: İlahi mertebede hiçbir sokak çıkılmaz değildir. Her sokağın bir çıkışı, her derdin bir dermanı vardır. Yeterki dermanı doğru yerde arayalım. Rabb'im kimseyi yardımından yoksun bırakmasın...

Amin